

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ὑποστηρίζωμεν τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα

Ἐβράδυνεν ὀλίγον ἢ ἐξέγερσις ἐν Μακεδονίᾳ δι' ἔλλειψιν ὄπλων καὶ πολεμοφοδίων. Ἄλλ' ἤδη, ὅτε ἐπρομήθευσαν ταῦτα τοῖς Μακεδόσιν, ὁ κατα τῶν Τούρκων ἀγῶν τῶν ἡρωϊκῶν τῆς ἐλευθερίας προμάχων ἤρξατο ζωηρὸς καὶ ἀκμαίος. Ἡ ἐνδοξὸς αὕτη καὶ ἱστορικὴ χώρα, ἣς οἱ εὐάριθμοι ὀπλιῖται οὐ μόνον ὑπὸ τοὺς Φιλίππους καὶ Ἀλεξάνδρους ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν κατέπληξαν τὸν κόσμον διὰ τῆς ἑαυτῶν ἀνδρείας, πρόκειται καὶ νῦν νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἡρώων κατὰ τῶν ἑαυτῶν τυράννων. Οἱ Μακεδόνες, Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, μικροῦ δεῖν ἔχαρακτηρίζοντο ὡς Σλαῦοι παρὰ τῶν ἀντὶ ἀργυρίου εὐχερῶς τὰ πάντα τολμώντων, καὶ μὴ αἰδουμένων οὔτε τὴν ἱστορίαν, οὔτε τὰς ἐθνολογικὰς παραδόσεις, οὔτε αὐτὰ τὰ ἄψυχα μνημεῖα, ἀριδῆλως διὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καταμαρτυροῦντα ὅτι εἰσὶν Ἑλληνικὰ καὶ οὐχὶ Σλαβικά. Ὁ μέγας τῆς παρούσης ἐποχῆς πολιτικὸς Βίσμαρκ, ἐπιθυμῶν νὰ διατρανώσῃ δημοσίᾳ, διὰ τελευταίαν φορὰν ἴσως, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι Βουλγαρία, ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ χωρογράφου Κέπερτ χαραχθέντα χάρτην, καὶ τὴν μωρίαν καὶ ἀσυνειδησίαν αὐτοῦ ἔφερεν ὡς τεκμήριον τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Ἄλλος ἄλλου Κράτους πολιτικὸς ἀνὴρ, τοῦ Πεκίνου λόγου χάριν ἢ τῆς Ἰαπωνίας, ἠδύνατο νὰ ἀπατηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀντὶ ἀργυρίου τοιοῦτον τραγελαφικὸν χάρτην παρασκευάσαντος Κέπερτ, οὐδέποτε δὲ ὁ πολυμαθὴς Βίσμαρκ, ὁ Γερμανὸς Ἀρχικαγκελάριος, τοῦ φιλελληνικωτέρου ἔθνους ὁ ἡγέτης ἤθελεν ἐστομίσει τοιαύτην περὶ Μακεδονίας βλασφημίαν. Ὄφειλε τοῦλάχιστον νὰ περιμείνῃ τὰς πράξεις καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πόθων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ οἰκούντων. Καὶ ἐὰν μὲν οὗτοι, μόνοι καὶ οὐχὶ παρ' ἐτέρων κινούμενοι, ἐπιναστάντες κατὰ τῶν ἑαυτῶν τυράννων, ἤθελον ἐπιδοθῆ εἰς λεηλασίας καὶ ἀρπαγὰς, εἰς σφαγὰς γυναικοπαίδων, καὶ τέλος, ἐὰν τῶν τούρκων ἐστρα κατ' αὐτῶν, ἤθελον τραπῆ εἰς αἰσχρὰν

φυγὴν, ὅπως ἔπραξαν οἱ Βούλγαροι ἐν Βατάκ, ἀφέντες τὰ ξύλινα πυροβόλα τῶν καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῶν λείαν τοῖς δεσπότης αὐτῶν, καὶ ἐὰν τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ ἑαυτοὺς ὡς ἀνδράποδα ἤθελον παραδώσῃ τοῖς ἑαυτῶν τυράννοις, τότε ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι καὶ ἐν Μακεδονίᾳ κατοικοῦσι Βούλγαροι, ὅμοιοι τὰ ἤθη, τὰ φρονήματα, τὴν γενναιοφυχίαν τοῖς πέραν τοῦ Αἴμου ζῶσι Βουλγάρους. Ἐὰν ὅμως ἤθελον ἀκούσῃ ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστάται πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ γυναικείου φύλου ἐξαιρουμένου, ἐπήραν τὰ ὄπλα κατὰ τῶν ἑαυτῶν τυράννων καὶ ὀλίγοι αὐτοί, ἀσύντακτοι καὶ ἀπόλεμοι πρὸς πολυπλασίους ἐχθροὺς καὶ καλῶς συντεταγμένους ἀντιτασσόμενοι νικῶσι, τότε ὦφειλε νὰ διακηρύξῃ ὅτι φυλὴ μαχομένη μετὰ τόσης ἀπογνώσεως καὶ καρτερίας κατὰ τῶν ἑαυτῆς τυράννων, φυλὴ καταφρονούσα τὸν θάνατον, τὸν φόβον δὲ καὶ τὸν τρόμον ἐνσπείρουσα εἰς τὰς τάξεις τῶν τούρκων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ᾔναι Βουλγαρικὴ, ἀλλὰ ἀρχαία Πελασγικὴ, ἀπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, τῶν Φιλίππων καὶ Ἀλεξάνδρων τὴν καταγωγὴν ἔλκουσα. Ἴδού τὰ ἀληθῆ γνωρίσματα δι' ὧν δύναται νὰ κρίνῃ σήμερον, ὁ, δικαίως καὶ οὐχὶ καταγελάττως, θέλων νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς φυλετικῆς καταγωγῆς ἐνὸς λαοῦ.

ὑποστηριχθήτω λοιπὸν πάσῃ δυνάμει ὁ ἀγῶν τῶν δούλων ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἢ προσοχὴ ἡμῶν ἰδιαζόντως εἰς τὴν Μακεδονίαν προσηλωθήτω. Ἡ ἀνεξαρτησία αὐτῆς θέλει ἀποκόψῃ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀνακωχῆν καὶ οὐχὶ εἰρήνην μόνον ὡς πρὸς τὰς ἐν Ἀνατολῇ κτήσεις αὐτῶν ποιησαμένων νῦν Σλάβων, καὶ θέλει πείσῃ αὐτοὺς νὰ ἀποστῶσι πάσης προσαρτήσεως τῆς ἱστορικῆς καὶ μεγαλωνύμου ἐπαρχίας εἰς τὸ μέγα Σλαβικὸν κράτος, τὸ ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως νῦν θεμελιούμενον. Ἄς ὑποστηριχθῇ ὁ ἀγῶν τῶν Μακεδόνων ὅπως ἀποδειχθῇ διὰ χιλιεστην φορὰν ὅτι ὁ λαὸς, ὁ γινώσκων νὰ μάχεται καὶ νὰ ἀποθνήσκῃ ἐνδόξως, δὲν σύγκειται ἐκ Βουλγάρων, μόνον κατ' ἀσθενῶν καὶ ἀόπλων, Βασιβουζι-

μικῶ τῶ τρόπῳ θρασυνομένων, ἀλλ' ἐκ τῆς φυλῆς ἐκείνης, ἥτις ἐκ παίδων μετὰ τῶν θείων δογμάτων τῆς πίστεως συνδιδάσκειται καὶ τὸ πολύτιμον τοῦτο ὑπὲρ Πατρίδος δόγμα, ὅ ὅ ὑ π ἔ ρ Π α τ ρ ῖ δ ο ς Ὁ ἄ ν α τ ο ς ε ἶ ν α ι ὁ ἑ ν δ ο ξ ὅ τ ε ρ ο ς π ἄ ν τ ω ν . Ὑποστηρίζωμεν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπανάστασιν οὕτως, ὥστε ὅταν μετὰ μικρὸν συνεδριάσῃ ἅπανα ἡ Εὐρώπη διὰ νὰ σκεθῆ περὶ τῆς τύχης τῶν δουλευόντων τῆ Πύλῃ λαῶν, νὰ μὴ ἔχωσι ν' ἀντιτάξωσι κἀνὲν δικαιολόγημα οἱ ἄσπονδοὶ ἔχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι ἔ κ α σ τ ο ς λ α ὸ ς ε ἶ ν α ι τ ἄ χ α ἄ ξ ι ο ς τ ῆ ς τ ὕ χ η ς τ ο υ , μ η δ ἔ τ ἄ σ ο φ ῖ σ μ α τ α ἐκείνα περὶ Ἑλλήνων, τὰ κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιάσκεψιν ἐξενεχθέντα, ὅτι δὲ ν ὑ π ἄ ρ χ ε ι ὁ ἦ θ ε ν ζ ῆ τ ῆ μ α Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ ν .

Εὐγνώμονα καὶ ἐνθαρρυντικὴν φωνὴν ἀφήσει κατ' αὐτάς καὶ αὐτὴ ἡ Αὐστρία ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀνακηρύττει τὴν ἐπαύξησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὀρίων ὡς ἓνα ἐκ τῶν ὄρων τοῦ Συνεδρίου. Ἡδὴ δὲ Ἀγγλία, Γαλλία, ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία καὶ Αὐστρία κηρύσσονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τίς θὰ ἀντείπῃ; ἡ Γερμανία; οὐδέποτε θὰ ἀντείπῃ ὅσον καὶ ἂν ἐπιθυμῆ νὰ μὴ πικράνῃ τὴν φίλην αὐτῇ Ῥωσσίαν, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὁμόδοξος Ῥωσσία, ὅταν ἴδῃ ὅτι μένει μίαν μόνην κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κρατοῦσα ψῆφον, καὶ αὐτὴ θὰ δυσωπηθῆ, θὰ ἐντραπῆ, θὰ συναινέσῃ εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

(Ἐκ τῆς «Turquie» τῆς 27 Φεβρουαρίου 1878.)

Τὸ χωρίον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὀνομάζεται ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου τούτου, καθιερωμένης τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ.

Ἡ παράδοσις λέγει, ὅτι οἱ Ῥῶσσοι, ὀλίγον μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἔφθασαν μέχρι τοῦ ἁγίου Στεφάνου καὶ κατέλαβον τὸ χωρίον τοῦτο ἐν μιᾷ τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν κατὰ τοῦ Βυζαντίου. Ἡ θέσις ἐνθα εὐρίσκειται σήμερον ἡ οἰκία τοῦ Ἀρτίου ἐφέντη Δαδιανῶ, ἐν ἣ καταλύει ἡ Α. Γ. ὁ μέγας δούξ Νικόλαος, κεῖται ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Λέγουσιν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥώσων, ἐν τῷ τηλεγραφῆματι αὐτοῦ πρὸς τὸν Μέγα Δούκα Νικόλαον, συγχαίρων αὐτῷ, ἀναπολεῖ τῇ αὐτοῦ ὑψηλότητι καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἐνθα ὑπογράφεται πιθανῶς ἡ εἰρήνη (ἥτις κληθῆσεται εἰρήνη τοῦ ἁγίου Στεφάνου), εἶναι ἱστορικὴ καὶ ἕνεκα ἑτέρου τινός. Ἡ ἐκκλησία ὑπῆρχε τῷ 1203, καὶ ὁ Δόγης τῆς Βενετίας Δάνδολος, οὗτινος φαίνεται ὁ τάφος ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, ἐτέλεσεν ἐν αὐτῇ δοξολογίαν (te Deum) πρὸ τοῦ ἐπιχειρῆσαι τὴν κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἐκκλησία αὕτη, καταστραφεῖσα τῷ χρόνῳ, ἀνοικοδομήθη τῷ 1844 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους. Ἦν δὲ τῇ ἀνοικοδομήσει αὐτῆς μετεχειρίσθησαν μέγα μέρος τοῦ παλαιοῦ ὕλικου.

Σ. Σ. Π. Ἀφοῦ ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ χριστιανισμοῦ οἱ Ῥῶσσοι προήλασαν ὡς ἐπιδρομῆς κατὰ τοῦ Βυζαντίου μέχρι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, οὐδὲως ἄς μὴ παραξενύωνται οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἂν ἦδη καὶ κατὰ τῶν μεταδόγων αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ κατὰ

τῶν πνευματικῶν προῦτταμένων αὐτοῦ περριζοῦσιν. Ὑπὸ ξην ἀνέκαθεν φιλοκτήμονες καὶ μάτην ἠλπισαμεν ἐπ' αὐτοῖς ὡς ὁμοθρήσκους. Ὁ Θεὸς ἄς εὐλογῆσῃ αὐτοῦς καὶ ἔστω αὐτοῖς ἴλεως. Μὴ λητμονῶσιν ὅμως ὅτι ἡ ἀστοργία καὶ ἡ ἀδικία συμπεριφορὰ αὐτῶν πρὸς τοὺς μὴ Σλάβους ἀλλ' ἀμοιρησκούς αὐτοῖς εἶναι ἀδικος, τὴν δὲ ἀδικίαν ὁ Θεὸς δὲν ἀποδοχεταὶ μὴδ' ἄνευ ἀνταποδόσεως παραιτεῖται.

Ἰδοὺ περικοπαί τινες τοῦ ἐλεγείου τοῦ κ. Παράσχου, τοῦ κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος ἀπαγγελθέντος·

Οἱ Βίκτωρες τὴν χώραν των μὲ ἄλλους δὲν μοιραζοῦν
Δὲν κἀθύνται εἰς ἡμῖς συντετριμμένον θρόνον . . .
Τὸ ἀρπαχθὲν διάδημα ὀπίσω τὸ ἀρπάζουν,
Ἡ πίπτουσι βασιλικῶς εἰς θυέλλαν ἀγίωνων . . .
Δὲν ζῶνεις ξίφος, βασιλεῦ Γεώργιε, δὲν ζῶνεις;
Πῶς ἔτι, πῶς εἰς τὴν λαβὴν τὴν χεῖρα δὲν ἀπλόνεις!

Τὸ στέμμα διακύβευσε διὰ νὰ ἔχῃ στέμμα,
Καὶ κόσμησέ το μὲ σείραν μαχίων καὶ Τούρκιον αἶμα
Αὐτὰ εἶν' οἱ ἀδάμαντες τῶν εὐγενῶν στερμάτων.
Δὲν ἄρχει πλέον ὁ τυχῶν βασιλικὸν πατέρα,
Ἄλλ' ὅστις μὲ τὴν χεῖρά του τὸ στέμμα αὐτοῦ πλάττω,
Τὸ φέρ' εἰς μέτωπον εὐρύ, ὡς ἄττρον εἰς αἰθέρα.

Ἦ βασιλεῦ μου γύμνωσε, τὸ ξίφος Σου τὸ νέον,
Καὶ δόσε του ἐν ὄνομα καὶ βάπτισέ το πλέον!
Ἡ κολυμβήθρα τὸ ζῆτεῖ τῆς δόξης· βάπτισέ το
Ἀνάδοχός του ἔσο Σύ, κ' ἡ ἱστορία μάρτυς·
Ἐπτάλωρον καὶ Ὀλυμπον καὶ Κρήτην κάλεσέ το,
Μακεδονίαν κράξε το' ἐμπρός σου εἶν' ὁ χάρτης! . . .

Τί εἶπον, ἔτι πρὸ μικροῦ εἰς πένθους καταγιδα;
Φεῦ, ἐβλασφήμησα, νεκρὰν καλέσας τὴν πατρίδα!
Μὴ τὸ πιστεύεις, βασιλεῦ! ποτὲ δὲν θ' ἀποθάνῃ,
Οὔτε ἀπέθανε καὶ ζῆ καὶ εἰς τὸ μῆμα ἀκόμα
Εἶναι οἱ θάνατοι αὐτῆς νεκροφανίας πλάνη
Ὡς σπόρος δάρνης θάπτεται ἐκείνη εἰς τὸ χῶμα.

Ἐγει σελίδας ἡ Ἑλλὰς κ' εἰς τὰ ζοφώδη ἔτη,
Ἄς δὲν ἀνειροπόλησαν πολλοὶ λαοὶ εἰσέτι . . .
Ἦ βασιλεῦ μου, ἔππευσε τὸ κύμα, τὰς θυέλλας,
Κ' ἐμπρός! ἐμπρός! ὅπου περᾶς θ' ἀναπηδῶσι πλήθη
Στρατοὶ θὰ ροβολήσωσι καὶ λόχοι φουστάνελλας·
Ἄνδρες θὰ γείνουν καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα μας κ' οἱ λίθοι.

Ἦ, θὰ ἴδῃς, . . . Μὴ σὲ πτοεῖ τῆς Ἄρκτου ἡ σκοτία·
Ὁ Βίκτωρ ἂν ἀπέθανεν, ὁ Βέρων ἂν ὑπνώττη,
Ζῆ ὁ Οὐμβέρτος· ἔτι ζῆ ἡ γηραιά Ἀγγλία,
Καὶ λόγου Γαυβαλδίνου ἀκούονται οἱ κρότοι·
Ὁ Σάντα-Ροζας καὶ νεκρὸς ὑπὸ τὴν γῆν σαλεύει,
Καὶ ἡ Γαλλία τοῦ Οὐγγῶ μὲ τὸν Γαμβέτταν νεύει;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Νεμάρχης Κυκλάδων ἐπελάβετο τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς μετὰξὺ Καθούρ καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Μπαμπαγιώτου ἐπιτροπῆς ἀναφύσεως ἔριδος καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀπολήξῃ ἡ προσηθεία τοῦ αὐτοῦ εἰς ἓν εὐάρεστον σημεῖον, ὅπως παύσῃ.

τὸ ὑπὸ τοῦ αἰδίδιμου Μπαμπαγιώτου ἰδρυθὲν ὄρφανο-τροφεῖον τῶν κορασιῶν ἢ γλισχρότης καὶ τὰ ἄλλα δεινά, τὰ παρακωλύοντα τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τὴν τριτοποίησιν καὶ πρόοδον τῶν ὄρφανῶν κορασιῶν.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐγένοντο αἱ χειμερινὰ δοκιμασίαι τῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις φοιτῶντων νέων, καθ' ἃς παρίστατο καὶ ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων, ὅστις ἐμεινε πολὺ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς προόδου, ἣν κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον ἐποίησαντο οἱ μαθηταὶ εἰς ἅπαντα τὰ διδασκόμενα αὐτοῖς μαθήματα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Καρύστου συμπολίτου ἡμῶν κ. Κωνστ. Ἀθανασιάδου, ἐμπόρου, μετὰ τῆς κ. Οὐρανίας Κ. Κολιοπούλου, παρανύμφου γενομένου τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Κ. Μαυρογορδάτου. Εἰ καὶ ἀτυχὲς αἰσθηθῆναι συμβῆναι τῇ οἰκονομείᾳ τοῦ κ. Ἀθανασιάδου δὲν ἐπέτρεψε τὴν προσήκουσαν πομπήν, οὐχ ἦπτον ἀναγγέλοντες τοὺς γάμους αὐτῶν, ἀμφοτέρων καλῆς ἀγωγῆς καὶ κοινωνικῆς θέσεως ἐξεχούσης ὄντων, εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον εὐδαίμονα καὶ μακρόν, εὐζωίας μὲν πρόξενον αὐτοῖς, χαρᾶς δὲ τοῖς ἐπὶ τῇ ἐνώσει αὐτῶν ἀγαλλομένοις γονεῦσιν.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀπεβίωσεν ἡ σεβαστὴ μήτηρ τοῦ ἀξιότιμου δικηγόρου τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Γ. Ποσειδῶνος, ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ἡ δὲ κηδεῖα αὐτῆς ἐγένετο μετὰ τῆς δεούσης ἀξιοπρεπείας. Συλλυπούμενοι τοῖς πενθοῦσιν ἐπὶ τῇ στερήσει ἀξιολόγου μητρὸς δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως αὐτῆς.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν Τήνῳ ἡ μήτηρ τοῦ ἀρχαίου δημοδιδασκάλου τῆς πόλεώς μας κ. Γεωργίου Κουκουλά, ΑΙΚΑΓΕΡΙΝΗ, μήτηρ φιλόστοργος καὶ χρηστὴ οἰκοδέσποινα, καὶ ταύτης τὸ μνημόσυνον εἶη αἰώνιον.

— Ὁ πασίγνωστος ἐκ τῶν ποιήσεων καὶ τῶν γλαφυρῶν αὐτοῦ μεταφράσεων εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον καταστάς ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰωάν. Φραγκιάς, ὑποστάς πρό τινων ἡμερῶν τὰς νεομισθμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκρίθη ἀξίος διδακτορικοῦ διπλώματος. Συγχαίροντες τῷ νέῳ ἐπιστήμονι διὰ τὴν ἐπίστεψιν τῶν πολυετῶν αὐτοῦ μόχθων, τῷ εὐχόμεθα ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ.

— Μὴ ἀριχθέντος μέχρι σήμερον, ὥραν 4 μ. μ., τοῦ ἐκ Κρήτης αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου γερούμεθα νεωτέρων εἰδήσεων περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς ἡρωικῆς ταύτης νήσου.

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κουμουνδούρος, προσβληθεὶς ἀβθίς ὑπὸ τῶν βασιανίζόντων αὐτὸν ρευματισμῶν, εἶναι ἀπὸ τινων ἡμερῶν κλινήρης. — Ἐπανῆλθεν ἐκ Λαμίας διὰ Θηβῶν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Σωτ. Πετριεζᾶς μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του.

— Ὁ κ. Χαρ. Τρικούπης, ὅστις ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰς τρεῖς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ὡς ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀναχωρεῖ, παρεβληθέντων προσκομμάτων.

— Κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα» διωρίσθη ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἀξιωματικῶν διαφόρων κλάδων καὶ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαιότερου πλοιάρχου κ. Δημ. Σαχίνη, ἣτις θέλει συνέλθει ἀμέσως καὶ μεταβῆ εἰς Σαλαμίνα, ὡς ἀποφασίσθη περὶ τῆς καταλλήλου θέσεως πρὸς ἀνέγερσιν ναυστάθμου ἐν Πόρῳ καὶ κατασκευὴν νεωρίου καὶ δεξαμενῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης λαμπρὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Μαυρῶσι πεσόντων, καθ' ὃ ὠμίλησεν ἰὸ καθηγητῆς

τῆς Θεολογίας κ. Γ. Μοσχάκης. Τὴν δὲ ἐσπέραν τῆς ἐπιούσης ἐτελέσθη ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἕτερον μεγαλοπρεπὲς πολιτικὸν μνημόσυνον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δημαρχείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ συλλόγου «Ἡ Ἑστία», παρέστησαν δὲ ἐν αὐτῷ πολλὰ ἐπισημότητες. Λόγους ἐκφραστικῶς ἀπήγγειλαν οἱ κύριοι Φίλοπ. Παρασκευαΐδης καὶ Ν. Λεβιδῆς.

— Καὶ ἐν Πειραιεὶ ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δημοτελέστατον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Μακρυνίτῃ πεσόντων. Καταλλήλου λόγους ἀπήγγειλαν ὁ ἱεροκέρυξ κ. Βλαχάκης, ὁ γυμνασιάρχης κ. Ἀντωνιάδης, καὶ οἱ κύριοι Παπαγεωργακόπουλος καὶ Σακκεραλαρόπουλος.

— Τὸ ἀ' Ἑθνικὸν Πνεῦμα ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς: «Τραγικωτάτη σκηνὴ διαδραματίσθη χθὲς ἐν τῇ ἐνταῦθα συνοικίᾳ τοῦ μεταξουργείου περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ. Ὁ ἐξ Ἀγυῖας τῆς Θεσσαλίας καταγόμενος Περικλῆς Ἀλεξάκης ἀφικόμενος πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ἐπάσχευ ὑπὲρ μελαγχολίας προσελθούσης ἐκ τῆς διαδόσεως, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ προδότης τὰ εἰς Θεσσαλίαν ἀποβιβασθέντα ὄπλα τῶν ἐπαναστατῶν. Κατὰ τὴν ἐδοιορίαν ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἀλλ' ἐμποδίσθη ὑπὸ τῶν συντρόφων. Εἶπε γεννηθῆ εἰς τὸν δυστυχῆ ἢ ὑποχονδρία ὅτι πρόκειται νὰ τὸν φονεύσουν. Χθὲς δὲ τὴν πρῶτην καταλειφθεὶς ὑπὸ σφοδρῶτατης μελαγχολίας, παρήγγειλε τῇ πενθερᾷ του νὰ μεταβῆ εἰς τὸν ναόν· ὅτε δ' αὕτη ἐξῆλθε λαβὼν πολύκροτον ἐπυροβόλησεν κατὰ τῆς συζύγου του, ἣν ἐπιτυχῶν εἰς τὸν κρόταφον ἀφῆκε νεκράν. Ἀκολούθως παραλαβὼν τὸ ἐν τῶν τέκνων του μετέβη ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ κητοκτόνησεν διὰ πιστολίου. Ἡ φονευθεῖσα σύζυγός του ἦτο ἔγκυος».

— Ἐκ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἀπὸ Βώλου πρὸς τὴν «Στοάν» μεταφέρομεν τὰ ἐξῆς:

«Ἐ τῇ ἐκθέσει μου περὶ τῆς μάχης τῆς Μακρυνίτζας παρέλειψα νὰ σᾶς ἀναφέρω περὶ τῆς νέας κόρης Μαργαρίτας Μαλιάφα. Ἡ νέα αὕτη εἶναι ἐκ Μακρυνίτζας, ἡλικίας 22 ἕως 23 ἐτῶν, ἐπολέμησε δὲ εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς παραπλεύρως τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ ὑπεχώρησεν ἐκ τῶν τελευταίων. Διηγούνται πολλοὶ τὸ ἐξῆς ὄραϊον περὶ αὐτῆς: Ὅτε, κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ κέντρου τῶν ἡμετέρων, εἰς ἀρχηγός... ἐσπευθεν εἰς ἑτέραν θέσιν, ἴσως ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ὀπισθοχώρησιν τῶν σωμάτων, ἡ Μαργαρίτα, ἣτις ἐνόμισεν τὴν ὑποχώρησιν αὐτοῦ ἐκ δειλίας προσελθούσαν, τῷ εἶπε: «Λί! καπετάνε! δὲν πᾶν ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ ἰδῶ πάνε ποῦ πάω κ' ἐγώ», δεικνύουσα τὸ μέρος ὅθεν ἤρχοντο οἱ Τούρκοι. Τὴν νέαν αὐτὴν κόρην ἐπεσκέφθη ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χράνου», κ. Ὁγλ ἐν Μακρυνίτζᾳ».

— Ἐν τινι ἐκ Κων/πόλεως ἰδιωτικῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς «Καρτερίας», περιγράφεται ἡ ἐπομένη συγκινητικὴ σκηνή. Εἰς τὴν ὠραίαν κωμόπολιν Τσορολοῦ (Τσούρολον) ὀλίγον τῆς Κων/πόλεως ἀπέχουσαν, δύο ἀδελφαὶ διδασκάλισσαι, προσκληθεῖσαι πρὸ ἔτους σχεδὸν ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς κοινότητος, εὗρον πρὸ 23 ἡμερῶν σκληρὸν τὸ τέλος. Τὰ ἀνθρωπόμορφα τέρατα καὶ ἐκεῖ εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ παρθεναγωγείου, ἐξέβιασαν τὰς παρθένους διδασκαλίσσας καὶ εἶτα τὰς ἐκρέμασαν καὶ κατεκρεοῦργησαν αὐτάς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἀπήντησαν εἰς τοὺς θρήνους καὶ αἰμωγὰς τῆς γρᾶϊας μητρὸς. Ἐπὶ πρῶτο ἡ δυστυχὴς νὰ ἴδῃ τὸν σκληρὸν θάνατον, μετὰ ἀτίμως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της τῶν δύο αὐτῆς θυγατέρων, καὶ εἶτα νὰ πληρώσῃ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀποστολὴν της, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπαισίου κακουργήματος. Καὶ αὕτη, καίτοι γρᾶϊα, ἠτιμᾶσθη πρῶτον καὶ εἶτα ἐκρεμάσθη. Τὰ κοράσια τὴν ἀτίμως καὶ τὴν σφαγῆν

αυγόντα ἐπιπτον ἐκ τῶν παραθύρων, προτιμώντα μᾶλλον τὸν θάνατον.»

— Ὁ Σουλεϊμάν ἐξωρίσθη ἀδίκως εἰς Πτολεμαίδα.

— Ἐκ τῆς τεργεσταίας «Νέας Ἡμέρας» ἐραυιζόμεθα τὰ ἑξῆς :

Ἡ ὑπουργικὴ «Μεταρρύθμισις» τῆς Ῥώμης γράφει· «Ἡ ῥητὴ πρότασις περὶ ἀνιδρύσεως μεγάλου ἑλληνικοῦ βασιλείου προήλθεν ἐκ τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως, ἀνεκοινώθη δ' ἐμπιστευτικῶς εἰς τινὰς δυνάμεις. Ὁ Βίσμαρκ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως συνήνεσεν. Τὰ παράλια τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου θὰ ἐκτείνωνται ἀπὸ τῆς Πρεβέζης ἄχρι τῶν Ἁγίων Σαράντα ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας. Ἡ τύχη τῶν παραλίων ἀπὸ τῶν Ἁγίων Σαράντα ἄχρι Ἀντιβάρεως γίνεται ἀντικείμενον ἄλλων διαπραγματεύσεων καὶ ἄλλων διπλωματικῶν συνδυασμῶν.»

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς γράφει ἐν μεταγενεστέρω φύλλῳ· «Πιστεύεται ἐν γένει ὅτι ἡ Πύλη θὰ διατάξῃ τὰ στρατεύματά της νὰ ἐκκενώσῃ ὅλως τὴν Θεσσαλίαν, ἥτις πρόκειται ν' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Πιστεύεται ὅτι τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον, μεγαλυνόμενον κατὰ τὰς ἐθνικὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν δυνάμεων, θὰ ὑποχρεωθῇ ν' ἀποτίσῃ τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει ὡς ἀποζημιώσιν χρηματικὸν ποσὸν μὴ ὀρισθὲν ἔτι. Περὶ τούτου διεξάγονται νῦν αἱ διαπραγματεύσεις.»

— Κατὰ παρισιανὸν τι φύλλον, τὸ πρόγραμμα ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἡ Ἀγγλία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, εἶναι τὸ ἑξῆς· 1) ἀνεξαρτησία Σερβίας καὶ Ῥωμανίας ἀνευ ἐπεκτάσεως ὁρίων· 2) αὐτονομία τῆς Βουλγαρίας ἄχρι τοῦ Αἰμοῦ· 3) ἐφαρμογὴ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος τοῦ Μιδατ ἐν Βοσνίᾳ, Βρζεγοβίᾳ, Θεσσαλίᾳ, Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον προξενικῶν ἐπιτροπῶν· 4) διατήρησις τοῦ status quo ἐν Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ· 5) ἀποζημιώσεις εἰς χρήματα, ἀλλ' οὐχὶ εἰς σκᾶφη καὶ γαίας· 6) παραχώρησις τοῦ Βατοῦμ τῇ Ῥωσίᾳ· 7) κατεδάφισις τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Ρουσσουκίου καὶ τῆς Σιλιστρίας· 8) ἀπόδοσις τῆς Βασσαραβίας τῇ Ῥωσίᾳ ἐπὶ ὄροις κανονισθησομένοις βραδύτερον.

— Ὁ «Χρόνος» γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ· «Διὰ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς Βουλγαρίας ἢ Θεσσαλίας καὶ ἡ Ἡπειρος ὅ' ἀπεχωρίζοντο τῆς πρωτεύουσας καὶ θὰ ἐπιπτον, φυσικῶ τῷ λόγῳ, εἰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος. Πράγματι αἱ μεγάλαι δυνάμεις θὰ θεωρήσωσιν ἴσως ἐπ' ἀνάγκης νὰ θέσωσιν ἀμέσως τὰς ἐπαρχίας ἐκεῖνας ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ν' ἀνιδρύσωσιν Ἑλλάδα ἀρκούντως μεγάλην, ὅπως ἡ οἶονεὶ ἀντίρροπον τῶν μεγάλων σλαβικῶν ἐπαρχιῶν. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς θὰ παρεπονείτο ὅτι διὰ τῆς παραχώρησεως πάσης τῆς κοιλάδος τοῦ Ἑβρου εἰς τὴν Βουλγαρίαν, θὰ ἐφράττετο αὐτὴ ἢ πρὸς τὸν Βόσπορον ὁδὸς καὶ θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου δὲν θὰ ἦτον ἐπαρκὴς ἀποζημιώσις ἐπὶ τῷ δινηκεῖ αὐτῆς ἀποκλεισμῷ ἐκ χωρῶν, ἃς θεωρεῖ ὡς φυσικῆς τῆς κληρονομίας. Αἱ ἀντιρρήσεις τῆς Αὐστρίας θὰ ἦναι σπουδαιότεραι, διότι δὲν θὰ ἦναι ἀπλῶς θεωρητικαί.» — Ἡ «Ἐλευθερία» τῆς Ῥώμης συνηγορεῖ διὰ σειρα Θεωροῦμεν ἀδύνατον, γράφει, νὰ λησμονηθῶσι τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἀνεπαρκὴς αὐτῶν ἀναγνώρισις θὰ καθίστα τὸ ἔργον τῆς Συνδιάσκεψεως ἥττον ἀντάξιον τῆς ἐποχῆς, ἥττον εὐάρεστον εἰς τοὺς λαοὺς, ἥττον συνᾶδον πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 20/4 Μαρτίου. — Ἡ εἰρήνη ὑπεγράφη χθὲς· Ὁ Δουξ Νικόλαος ἀνήγγειλε τὴν ὑπογραφήν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων ἐν Ἁγίῳ Στεφάνῳ. Ὅροι μετριώτεροι τῶν προτέρων.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/4. — Ὅροι τῆς εἰρήνης· Ἡ Ῥωσία λαμβάνει τὸ Κάρς καὶ τὸ Βατοῦμ ἐν Ἀσίᾳ. Παραίτεται τοῦ στόλου. Οὐδὲν εἰσέτι ὀριστικὸν περὶ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ Βουλγαρία δὲν περιλαμβάνει Θεσσαλονίκην καὶ Ἀδριανούπολιν.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες εἶναι πολεμικώταται, συμβουλεύουσαι τῇ Ἀγγλίᾳ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Αἰγύπτου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/4. — Οἱ ἐπαναστάται προσβαλόντες καὶ πυρπολῆσαντες τέσσαρα χωρία Γκέγκιδων, πολιορκουσίην ἤδη αὐτοὺς καταφυγόντας εἰς Ἀλμυρὸν, ὅπου περιμένεται ἡ παράδοσις τῶν· οὕτω οἱ ἐπαναστάται γίνονται κύριοι ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/5. Ἡ ἐλευθεροπλοῖα τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου λυθῆσεται ἐν τῇ Συνδιασκέψει. Ἡ ἐλευθεροπλοῖα τοῦ Δουνάβεως μένει ἀμετάβλητος.

Οἱ ἐπαναστάται τῆς Ἡπείρου φρονέουσιν εἰκοσι τοῦ θωρηκτοῦ Μαχμουδιὲ ἐματαιώσαν τὴν ἀπόδοσιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/5. — Οἱ Ῥῶσοι μὴ εἰσερχόμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν θέλουν ἐκκενώσει τὴν Ῥωμιλίαν καὶ καθέξει τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ ἑξαμηνίαν. — Λέγεται ὅτι ὁ Βίσμαρκ, Ἀνδράσης καὶ Γορτζάκωφ παρασταθῆσονται ἐν τῷ Συνεδρίῳ συγκροτηθησομένῳ ἐν Βερολίῳ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 22/6. — Διαπραγματεύσεις μεταξὺ Βερολίνου, Βιέννης καὶ Πετροπόλεως ἐξακολουθοῦσι περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ συνεδρίου ἐν Βερολίῳ ἐκ Πρωθυπουργῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ὁ μέγας δούξ Νικόλαος ἐπισκεθῆσεται τὸν Σουλτάνον αὔριον ἢ τὸ Σάββατον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 22/6. — Πολυάριθμοι ἐπαναστάται ἐδιώξαντες ἀπέκλεισαν τοὺς Τούρκους εἰς Τρίγκαλα καὶ Καρδίτζαν. Οἱ Τούρκοι τῆς Λαρίσσης ἐξέκίνησαν κατὰ τῶν ἐν Μακρινιτζίῳ ὀχυρωμένων ἐπαναστατῶν, ὁ στόλος θέλει συμμεθέξει τῆς προσβολῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 23/7. — Μάχη ἐν Δίβρη συνεκροτήθη κατὰ τῶν Τουρκαλθανῶν τοῦ Δελβίνου ἐφρονεύθησαν 410 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχηγοῦ Μεχμέτ-Ἀμπαζῆ αἰχμαλωτίσθη μετὰ 90. Οἱ ἐπαναστάται ἴδρυσαν κυβέρνησιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 23/7. — Ἡ Αὐστρία ἀπεφάσισεν ὅπως πολεμήσῃ τὴν ὑπερβολικὴν αὐξήσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ προτείνει εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον τὸ συγκροτηθησομένον ἐν Βερολίῳ τὴν αὐξήσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κλητῆρ Νικόλαος Κωνσταντινίδης δηλοποιεῖ ὅτι τὰ ἐν τῇ προσαρτωμένῃ καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 17 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐκθέσει ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐμοῦ τοῦ ἰδίου κλητῆρος ἀναφερόμενα κινητὰ πράγματα τοῦ ἐνταῦθα ὀφειλέτου Ἀγγέλου Δ. Ἀγγελόπουλου συ-

νισταμένα εἰς εἰκοσι κίβωτια ἐμπεριέχοντα σάπωνα Κερκύρας εἰς ὀκάδων μικτῶν 1263 ἤτοι στατήρων 28 καὶ ὀκάδων 31 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κιβωτίων ὡς εἶδος σάπωνος καὶ ἐκτιμηθέντων πρὸς δραχμὰς Β. Διατιμησεως τριάκοντα ἑκάστος στατήρ, καὶ τὰ ὅποια κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς παρα τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ Ἀγγελῆ Βεργιλιόπουλου κα- (Ἐπεταί